

som den her tilsigtede, naar der blot, som ogsaa foreslaaet af den høje Regering, knyttes Forholdstalsvalg som Betingelse for almindelig og lige Valgrets Indførelse. Jeg ønsker ikke, at der skal være et saadant Skifte af Flertal, som der foregaar her i København. Det tror jeg ikke er heldigt. Men dette, at man gennem Forholdstalsvalg aabner Mulighed for, at de forskellige Interesser inden for Kommunens Grænser, de forskellige Samfundsklasser, om man vil, faa deres Repræsentanter, tror jeg, vil bidrage til at skabe en forstandig, sund og naturlig Udvikling i de kommunale Raads videre Udvikling.

Af de ny Ting, der ere indførte i dette Forslag, skal jeg kun nævne Spørgsmaalet om hemmelig Afstemning. Det er ikke ubekendt, at da Spørgsmaalet om hemmelig Afstemning ved de politiske Valg forelaa til Forhandling her, var jeg en erklæret og bestemt Modstander deraf. Jeg har ikke forandret mit Standpunkt. Jeg finder det i det hele taget uheldigt, at man har forladt den offentlige Afstemning, og jeg er heller ikke nogen Beundrer af den hemmelige Afstemning ved de kommunale Valg, men jeg erkender, at naar Lovgivningsmagten engang har indført hemmelig Afstemning ved de politiske Valg, saa er Overgangen til at indføre den ved de kommunale ikke ret stor, og jeg skal derfor ikke rejse nogen Modstand paa dette Punkt, da jeg i det hele taget ikke vil være med til at lægge Hindringer i Vejen for dette Forslags hurtige Fremme. Den ærede Taler, der indledede denne Forhandling, lod antyde, at dersom der var nogen, der ønskede Udvalgsnedsættelse, vilde der, saa vidt jeg forstod ham, ikke være noget til Hinder derfor fra Flertallets Side. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke, at denne Sag skal opholdes i dette Ting ved Udvalgs Nedsættelse, men at Sagen, der saa ofte er behandlet her og har et saa overvejende Antal Tilhængere i denne Sal, hurtig maa forlade dette Ting og komme op til Prøve i det andet Ting. Der er det sikkert, at Vanskelighederne ville vise sig, og jeg ønsker, at Regeringen maa faa saa god Tid som muligt i denne Rigsdagssamling til at overvinde de Vanskeligheder, der mulig kunne vise sig der.

Jeg vil derfor heller ikke være med til at knytte andre ny Spørgsmaal til denne Sag saaledes som det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum). Han ønskede jo, at man skulde tilføje ny Bestemmelser paa andre Omraader, saaledes at man med Hensyn til Valgret og Valg-

barhed skulde gaa ned fra 25 til 22 Aars Alderen. Dersom man er Modstander af denne Lov, skal man selvfølgelig give dette Lovforslag saa mange Klodser om Benet som muligt; men er man det ikke, synes jeg ikke, at der er Anledning til at opholde denne Sag ved at knytte ny og vanskelige Bestemmelser dertil. Om dette Spørgsmaal vil jeg imidlertid sige, at før man giver Mænd eller Kvinder Ret til at styre andres Anliggender, er det ikke af Vejen, at de have opnaaet en vis Alder og en vis Modenhed, og det forekommer mig, at 25 Aar er en ret naturlig Aldersgrænse. Ligeledes ønsker jeg, at man som hidtil skal vedblive kun at give Valgret til dem, der yde Skat og ere i selvstændig Stilling inden for de enkelte Kommuner.

Jeg er derimod ikke rigtig klar over, i hvilken Udstrækning Kvinden vil faa Valgret efter dette Forslag. Saa vidt jeg ser, er det kun Kvinder i selvstændig Stilling, og som betale Skat, der kunne faa Valgret. Jeg finder det derfor næsten overflødigt, naar den højtærede Minister i Lovforslagets § 2 har indført en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Mand og Hustru kan ikke samtidig have Sæde i nævnte kommunale Forsamlinger.“ Jeg tror nemlig heller ikke, det vil kunne finde Sted efter Forslagets Regler. Det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) afbryder mig og siger, at naar Konen har Særeje, vil hun kunne faa Stemmeret. Der er enkelte ærede Medlemmer, der have talt med mig om dette Forhold, og som have ment det samme som det ærede Medlem, men det er ikke rigtigt, og jeg skal dokumentere det ved at nævne et Aktstykke, som i disse Dage er under Vedtagelse i alle Landets Kommuner, og som er i Overensstemmelse med et Cirkulære, som den højtærede Indenrigsminister har udstedt angaaende Spørgsmaalet om, hvorledes de Skattevedtægter skulle se ud, som Kommunerne i Henhold til den ny kommunale Beskatningslov skal vedtage i denne Tid. I dette Cirkulære har Indenrigsministeren overensstemmende med Bestemmelserne i § 7 i Lov om Indkomstskat til Staten foreslaaet følgende Bestemmelse, — en Bestemmelse, som nu vil blive optagen i Skattevedtægterne af Kommunalbestyrelserne saavel i By som paa Land og som fastslaas som gældende Regel i Kommunerne. Den lyder saaledes: „Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indtægt, til Husstanden henregnes den med Manden samlevende Hustru, selv om hun har Særformue, samt de af Familiens Overhoved økonomisk af-